

Μετάφραση

“Έπειτα, λοιπόν”, είπα, “παρομοίωσε το δικό μας χαρακτήρα ως προς την παιδεία και την έλλειψη της παιδείας με ένα τέτοιο πάθημα. Δες, δηλαδή, ανθρώπους, σαν να βρίσκονται μέσα σε μια υπόγεια κατοικία, όμοια με σπηλιά η οποία έχει την είσοδο ανοικτή στο φως μακριά στην άκρη της σπηλιάς· σε αυτήν από την παιδική ηλικία να είναι αλυσοδέσμοι και στα πόδια και στους λαιμούς, με αποτέλεσμα αυτοί να μένουν ακίνητοι και να βλέπουν μόνο μπροστά και να μην μπορούν να στρέφουν ολόγυρα τα κεφάλια εξ αιτίας των αλυσίδων· και το φως μιας φωτιάς να ανάβει πίσω τους από ψηλά και μακριά · κι ανάμεσα στη φωτιά και στους φυλακισμένους ένα δρόμο σε πιο υψηλό επίπεδο, κοντά στον οποίο δες πως έχει οικοδομηθεί ένας χαμηλός τοίχος, όπως ακριβώς τα παραπετάσματα της σκηνής βρίσκονται μπροστά σε αυτούς που εκτελούν πλαστά θαύματα, πάνω από τα οποία δείχνουν τα τεχνάσματά τους”.

“Βλέπω”,είπε. (εννοείται ο Γλαύκων)

“Κοίτα, λοιπόν, κοντά σε αυτόν το χαμηλό τοίχο πως άνθρωποι σηκώνουν κάθε λογής αντικείμενα που εξέχουν πάνω από το μικρό τοίχο και αγάλματα και άλλα ομοιώματα κατασκευασμένα από πέτρα, ξύλο και από οποιοδήποτε άλλο υλικό, όπως είναι λογικό άλλοι μιλώντας και άλλοι σωμαίνοντας από αυτούς που τα κρατούν και τα παρουσιάζουν από μακριά”.

“Παράξενη”, είπε, “εικόνα περιγράφεις και παράξενους φυλακισμένους”.

“Όμοιους με μας”, είπα εγώ.

Μετά ταυτα δη, ειπον, **απείκασον** την ημετέραν **φύσιν** παιδείας τε περί **απαιδευσίας** τοιούτω πάθει.
Ιδέ γαρ ανθρώπους οιον **εν** καταγείω οικήσει σπηλαιώδει, **εχούση** την είσοδον **αναπεπταμένην** προς το φως **μακράν** παρά παν το σπήλαιον,

εν ταύτη εκ παίδων **όντας εν** δεσμοις και τα σκέλη και τους αυχένας,

ώστε μένει τε αυτούς **εις** τε το πρόσθεν μόνον οραν, **κύκλω** δε τας κεφαλάς **αδυνάτους** περιάγειν **υπό** του δεσμου, **φως** πυρός δε **καόμενον** όπισθεν αυτοις **άνωθεν** και **πόρρωθεν** αυτων, **μεταξύ** δε του πυρός και των δεσμωντων **επάνω** οδόν, **παρ' ην** ιδέ παρωκοδομημένον **τειχίον**,

ώσπερ τα **παραφράγματα** **πρόκειται** προ των ανθρώπων τοις θαυματοποιοις,

υπέρ ων τα **θαύματα** δεινύασιν.
Ορω, έφη.

Όρα τοινυν παρά τουτο το τειχίον **ανθρώπους** φέροντας **παντοδαπά** σκεύη τε **υπερέχοντα** του τειχίου **και** ανδριάντας και άλλα **ζωα** ειργασμένα λίθινά τε και ξύλινα και **παντοια**, **οιον** εικός τους μεν φθεγγομένους, **τους** δε σιγωντας **των παραφερόντων**.

Ατοπον, έφη, λέγεις εικόνα και **δεσμώτας** ατόπους.
Ομοίους ημιν ,ην δ' εγώ.

«Έπειτα, λοιπόν» είπα, «**παρομοίασε** το δικό μας **χαρακτήρα** ως προς την παιδεία και την έλλειψη της παιδείας με ένα τέτοιο πάθημα. **Δες**, δηλαδή, ανθρώπους, σαν να βρίσκονται μέσα σε μια υπόγεια κατοικία, όμοια με σπηλιά η οποία έχει την είσοδο **ανοικτή** στο φως **μακριά** στην άκρη της σπηλιάς·

σε αυτήν από την παιδική ηλικία να είναι αλυσοδέσμοιοι και στα πόδια και στους λαιμούς,

με αποτέλεσμα αυτοί να μένουν ακίνητοι και να βλέπουν μόνο μπροστά και να **μην μπορούν** να στρέφουν ολόγυρα τα κεφάλια εξ αιτίας των αλυσίδων · και το φως μιας φωτιάς να **ανάβει** πίσω τους από ψηλά και **μακριά**· κι ανάμεσα στη φωτιά και στους φυλακισμένους ένα δρόμο σε πιο υψηλό επίπεδο, κοντά στον οποίο **δες** πως έχει οικοδομηθεί ένας **χαμηλός τοίχος** ,

όπως ακριβώς τα **παραπετάσματα της σκηνής** **βρίσκονται μπροστά** σε αυτούς που εκτελούν πλαστά θαύματα, πάνω από τα οποία δείχνουν τα **τεχνάσματά** τους». «Βλέπω», είπε.(εννοείται ο Γλαύκων)

«Κοίτα, λοιπόν, κοντά σε αυτόν το χαμηλό τοίχο πως άνθρωποι σηκώνουν **κάθε λογής** αντικείμενα που **εξέχουν** πάνω από το μικρό τοίχο και αγάλματα και άλλα **ομοιώματα** κατασκευασμένα από πέτρα, ξύλο και από **οποιοδήποτε άλλο υλικό**, όπως είναι λογικό άλλοι μιλώντας και άλλοι σωμαίνοντας **από αυτούς που τα κρατούν και τα παρουσιάζουν από μακριά**».

«Παράξενη», είπε, «εικόνα περιγράφεις και παράξενους φυλακισμένους.»
«Όμοιους με μας», είπα εγώ.